

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: Dietrich Buxtehude, 6 Cantatas

To chyba najlepsza interpretacja muzyki północnoniemieckiej szkoły kompozytorskiej, z jej chłodem, precyzją i wyczelowaniem linii melodycznej. Wpisuje się też doskonale w postulat Lutra o muzyce jako nośniku słowa

To chyba najlepsza interpretacja muzyki północnoniemieckiej szkoły kompozytorskiej, z jej chłodem, precyzją i wyczelowaniem linii melodycznej. Wpisuje się też doskonale w postulat Lutra o muzyce jako nośniku słowa

Po subiektywnym wykonaniu kantat Bacha przez Joshuę Rifkina, polecam tym razem zobiektywizowane wykonanie kantat Dietricha Buxtehudego (ok.1637-1707) przez połączone siły zespołów Orchestra Anima Eterna i Collegium Vocale pod dyрекcją Josa van Immerseela. W przypadku kantat Buxtehudego mamy odwrotną sytuację, wykonywanie jego utworów wokalnie-instrumentalnych stało się modne już po ugruntowaniu się minimalistycznego stylu wykonawstwa muzyki dawnej. W związku z tym wśród współczesnych wykonania Buxtehudego na zespoły solistów, to właśnie wykonanie wyróżnia się powierzeniem partii chorału protestanckiego chórowi.

Jakkolwiek przepiękne jest np. nagranie tych

samych kantat dokonane przez zespół Cantus Cölln pod dyрекcją Konrada Junghänela, to jednak muszę przyznać pierwszeństwo Immerseelowi, jego wykonanie dzięki zrezygnowaniu z manieri intymności i miękkości brzmienia (którą posiada wykonanie Junghänela) zyskało wyjątkową moc i patos. To jednak chyba najlepsza interpretacja muzyki północnoniemieckiej szkoły kompozytorskiej, z jej chłodem, precyzją i wyczelowaniem linii melodycznej. Wpisuje się też doskonale w postulat Lutera o muzyce jako nośniku słowa.

Zwłaszcza w kantacie *Herzlich lieb hab ich dich, o Herr*, ascetyczny chorał w długich wartościach rytmicznych, zaśpiewany przez chór na tle orkiestry, potraktowany jest na zasadzie wyznania wiary.

Jednocześnie nie ma w tym wykonaniu Immerseela nic z ciężkości, proszę zwrócić uwagę np. na kantatę *Jesu, meines Lebns Leben*, która została ujęta w formę chacony, a więc oparta została na stałym basie, co nadało jej mocno motoryczny charakter, albo na taneczny finał Alleluja z kantaty *Der Herr ist mit mir*.

Antonina Karpowicz-Zbińkowska

D. Buxtehude - [1] Herzlich lieb hab ich dich, o Herr, BuxWV 41

D. Buxtehude - [2] Herzlich lieb hab ich dich, o Herr, BuxWV 41

D. Buxtehude - Der Herr ist mit mir, BuxWV 15

